

ԸՆՏԻՐ ԱՄՈՒՄԻՆ. ՔՍԱՆ ԵՒ ՉՈՐԱ ԱՄՔ
ԵՂԱՒ ԿԵԱՆՔ ԴՈՒՄԻՆ.
ԷՅԼԷԻՆ ՆԱԶԱՐ ՊԵՕՅԼԷ ՃԻՎԱՆԻ
ՍԱՆԸԸՄԱՅԱ ՔԵ ՏՕԼԱՌՈՒՇ ՔԵՄԱԼԻ
ՀԷՆԻՋ ԹԻՐԷՄԻՇ ԳԵՏԱՆ ՄԻՍԱԼԻ
ՍԱՆՔԻ ՎՈՒՐՄՈՒՇ ՏՈՒՐ ՕԼՄԱՋ ԻՄՔԻԱՆԻ
ԻՇԻՏԷՆԼԷԻՆԻ ԻՒՐԷԿԻ ԵՏԱՆԻ
ՔԱՆ ԵԱՀԼԱՐ ԻԼԷ ԻՇՕՁԼԷՐԻ ՏՕԼՏԻ
ՁԻՒՆ ԻՆՇԱՆ ՏԷՆԱՐՇ ՊԻՐ ՄԷԼԷՔ ԻՏԻ
ՀԷՐ ՎԷՀՀԻ ԻԼԷ ՀԻՄՄԵՆԻ ԷՔՎԱՐԻ
ԱՋ ՋԵՄԱՆՏԷՆ ՏԻՒՆՅԱՅԱ ԿԻՐՏԻ
ԼՕՔԻՆ ԻՇՆԻԼԱՋ ՊՈՒՆՏԱ ՏԷՔԻ ՕԼՏԻ
ԷՕՔՏԱՆ ՎԱՐԻՏԷՆ ԻՒՒՆՏԱՆԸՆ ԷՄՐԻ
ՊՈՒՏՈՒՐ ՏԷՐՈՒՊՏԷ ՎԱՐՋՏԸՐ ԹԷՄԷՆՆԻ
ՅԱՄԻ ՏՈՒՆ 1886. ՀՈԿՏ. 30.

8.

(Յաշի Հայոց եկեղեցւոյ քակը):

ԱՍՏ ՀԱՆԳՉԻ

ԳԱՄԻՆԱՐ ՅԱԿՈՎԱՐ ՊԸՅԸՔԼԵԱՆՅՈՑ
ՈՐԴԻ ԸՍՏՈՒՆՆԱՏՐՈՑ ՀԱՃԻ ՄԱՆՉՈՒԿԻ
ԾՆԵԱԼ Ի ԹՈՒՄՉՈՒԿ Ի 10 ՄԱՐՏԻ 1809Ի,
ԵՒ ՎԱՆՃԱՆԵԱԼ Ի ՅԵԱՇ Ի 23 ՓԵՏՐՎԱՐԻ 1891
ԸՍՏ ԹԻՆ ՀԱՅՈՑ ԹՅԼ, ՈՐՈՑ ԱՐԻՆԱՄԲՔ
ՀԱՍՏԱՅԵՑԱԼ Ի ՄՈՆՏԱՆԵԱ ԱՌԱՋԻՆ
ՀՈԳԱՐԱՐՉՈՒՄԻ ԵՒ ՎԱՐՃԱՐԱՆՔ ԱՋ.
ԳԱՅԻՆՔ
ԵՒ ՍՏԱՅԱՆ ՎԱՆ ՀԱՅՈՑ ՀԱՆԱՍԱՐՈՒՒ
ԸՆԴ ԲՆԻԿՈ Ի ՔԱՎԱՔԱԿԱՆ ԻՐԱՌՈՒՆՅՈՑ

ՅԱՎԱՆԱԳԻՐԸ

ՍՏԵՓՈՆԱՆ ՎԱՐԳ. ԼԵՀԱՅԻՈՑ

"Հանդէս, ի ներկայ տարուան Յունուարի
պրակին մէջ Հ. Ն. Ալիսեան Ստեփանոս Լե-
հացի վարդապետի մասին գրած յօդուածով"
Լեհացոյ տապանագրին շքութեան վրայ
իրաւամբ կը տարակուսէր:

Արդ՛հետեւ Հասխաթունեան, Ալիշան եւ
ուրիշներ բոլորովին սխալ օրինակած են Սա-
լեհացոյ տապանագիրը. այստեղ կը գնեմ
խնկանք, զոր օրինակած եմ անձամբ, իմ
առաջին գիտական ուղեւորութեանս միջոցին ի
Ս. Էմբրանին: Աւելորդ չըլլայ թերեւս աւել-
ցնել, թէ տապանագրին թղթէ մէկ կողապարն
ալ Հանան եւ բերած եմ Հեաս, որ իմ ուրիշ

արձանագրութիւններու հետ կը պահուի Պա-
րիսի մօտ Սէն Գերմէնի թանգարանին մէջ:

Ահաւասիկ տապանագիրը, առը առ առը,
ամբողջ երկամագիրը.

ՅԱՅՄԱՐ ԳԻՍ ՆԱՍ ԵԴ
ԵԱԼ ՊԱՇԻ ՄԱՐՄԻՆ
ՄԱՔՈՒՐ ՎԱՐԴԱՊԵՏԻ (այդե-)
ՍԵԱՐԱՆ ԸՍՏԵՓ
ՍՆԿՈՍԻ ՈՐ ԷՐ ՅԵՂ
ԵԱՒ ԲՆԻԿ ԼԵՀԱՅԻ
ՍԵՒՆ Ի [ԳՈՒՐ] Ս ՍԵ
Ս ԸՆԿԵՐԻ ՀԱՅԱՐ
ՀԱՐԻՐ ԸՆԴ ԵՐԵՒԱՆ
ԿԵԿԻ ԲԱՌԻՒ Կ ԹԻՒ
ՀԱՅԱՊԱՋԻ ՈՐՔ ՀԱՆ
ԴԻՊԻՔ ՏՈՒՔ ՋՈՐԱՐՄԻ
ՆՍ ԵՒ ՁԵՋ ՈՂՈՐՄԵՍԻ

Տապանագրին առաջին առաջին
երեք բառերը տարբեր տարբեր օրինակուած են
ուրիշներէ, վասն զի ասոնքն առաջինն ու եր-
րորդը փակագիր են, եւ երկրորդը՝ նախորդ
բառին (փակագրին) կցուած. բայց ուշագիր
մէկը բացարձակ կերպով կը տեսնէ, որ հոն
գրուածն է՝ ՅԱՄԱՐ ԳԻՍ ՆԱՍ: Ինչպէս ըսի,
մէջոտի (ԿԻՍ) բառը փակագիր չէ. եւ ստիկա
մեղ կ'առաջնորդէ ԿՈՒՐԱՎ կարգաւոր յորդ առ-
ջին բոլորովին կոտորած բառը, որմէ Ս մի վայն
մնացած է այսօր, եւ զոր Հասխաթունեան կը
կարգայ ԳՈՒՐԱՎ, Գ-ով. ուրեմն Հասխաթուն-
եանի ժամանակ բարդ կոտորած չէր. բայց հիմայ
մէջոտիէն երկուքի բաժնուած է դժբախտաբար.
Գաւով թուականին, Հասխաթունեանի
օրինակին նման Կ է գրուած, եւ ոչ թէ Գ. Ինչ-
պէս կը կարծէ Հ. Ալիսեան, թէ եւ "անհամարն",
ըլլայ այս:

Ասոնցմէ զատ՝ Ստեփանոս Լեհացի Հռիփ-
սիմեան "Եկեղեցին, թաղուած չէ, այլ եկե-
ղեցւոյ պատէն գո՛ւր" միաբաններու յատուկ
գերեզմանոցին մէջ:

Կ. Յ. ԱՍՄԱՆՅԱՆ

ԼԵՀԱՆԱՐԱՆԱՆ

ՆՈՒՐԱԿ, ՅԱՐԱՐԱՐ

Նուիրակ:

Այս երկու բառերուն վրայ երկու հմուտ
բանասիրաց կողմանէ բաւարար լուսարանու-
թիւններ տրուեցան արդէն Հանդիսին մէջ: Ես